

social. Cal recordar que les aspiracions obreres, d'ordre econòmic, no han tingut bona fi si no han coincidit amb els interessos momentanis d'un partit polític, servint d'esquer electoral, tan si han estat justes com no.

L'amargor del pa que es cobra a fi de setmana o de mes, de vegades, com si fos una almoïna, d'altres amb la coacció de la por d'un mal major, amb forçada renúncia de la dignitat, no és tampoc a propòsit per exigir que la joventut vibri optimista.

No és pas gens estrany que cerqui en diversions el lenitiu que li cal, perquè els dirigents de la política catalana, adès i ara, aquests i els altres, han oblidat que no tenen cap consistència i són d'inutilitat manifesta, totes les doctrines, tots els discursos, tots els articles, tots els llibres, tota la retòrica imaginable, sinó existeix la única cosa que hi pot donar vàlua: l'exemple.

A. G.

ELS FETS INTERNACIONALS

A MADRID. — La situació sembla que ha estabilitzat un modus vivendi en tot favorable a les dretes. Una crisi del govern Lerroux, la qual donà lloc a la sortida dels dos ministres més autènticament republicans que hi havia al gabinet, i en feu entrar dos, significats per antisocialistes i anticatalans. El govern, sense programa, va a la deriva de les dretes. Aquestes van treballant la seva paulatina pujada al poder i per part de les esquerres hom no hi veu aquella ampla visió, aquella eficiència en els programes i en l'actuar que pogués fer confiar en un tomb francament republicà de la política espanyola.

Les Corts de la República espanyola pateixen d'un vici de conformació, però, les coses han arribat a un extrem que hom les ha d'acceptar com a mal menor i ara, actualment, els republicans espanyols han de desitjar que durin aquestes Corts, perquè, una altra consulta al cos electoral, amb el govern que hi ha, lliurat en cos i ànima a les dretes, el resultat fóra encara més catastròfic que el de les darreres eleccions espanyoles. I, per altra banda, les esquerres, desprofitaren l'ocasió, patiren d'un empatx de legalisme i d'un enfarfec d'oratória i de retorisme, que feu ineficaç llur estada al poder per quan no tan sols no avançaren posicions, sinó que perderen totes les que tenien.

Els socialistes, sembla, s'han donat compte que la seva darrera actuació era equivocada i els menava directament al fracàs, i així hauran aprofitat la lliçó tant de les darreres vagues com la dels aconteixements desenvolupats a Àustria, perquè ja és sabut que cap moviment revolucionari expressat en